# Надумалося

## Тетяна Булат

Я на землі живу уже не мало літ…
Вже й розуміння є і думок глибина,
Та хочу щоб іще не опадав мій цвіт,
Щоб у волосся менш впліталась сивина.

За кожен час і день я Господа молю,
За радісні навкруг миттєвості життя.
І вдячна за усе, що маю і люблю,
За щире, як завжди, моє серцебиття.

За творчий свій запал — хай не спиняє літ,
Хай два моїх крила аж до вершин несуть!
Я хочу на землі залишити свій слід,
І зрозуміти сенс мого життя і суть!

Я кожен вік люблю. І ті, що прожила,
І що Господь ще дасть, коли ввійду в зеніт.
Я вдячна, що в душі не темінь, не імла,
А радість за людей, за цей чудовий світ!

*Мій вік. Він такий крутий. Я може все і хочу все. Я восстребована і тішуся тим, що все можу зробити. Тільки завдяки Господу.*